

„Kell egy szó...”

Nyilasi Tibor emlékére

Egyesületünk sokszínű tevékenységében minden nyáron várva várt – és szeretettel teli – esemény a gyermek-művész-tábor. A színhely üde levegőjű, egészséges, szép és kellemes vidék. Nemcsak a gyerekek, hanem a felnőttek, a kollégák is egyaránt kedvelik mind az évente ismétlődő, nyugodt állandóságot, mind pedig a váltakozást: az újonnan érkező alkotói személyiségeket. Itt ismerkedtem meg *Nyilasi Tiborral*, aki, amikor tehette, évente besegített. Új és különféle művész módszerekkel, alkotásmódokkal ismertette meg környezetünk különféle korú gyermeknemzedékeit. A kellemes nyári esték ismerkedésre, társalkodásra is ösztönöztek. Generációs találkozásnak is nevezhetnénk az elhangzott, múltba néző gondolatcseréinket. Mert csaknem egyidős fiatalok voltunk mi is akkor, amikor – idézve önmagamról – A keresztutak (2008) című könyvem 51. oldaláról: „Jellem- és tudatformáló idők jártak. Ha lány halt meg, „özvegy vőlegények” maradtak a fiúk. De volt olyan lány is, akit elhagyott a vőlegénye és meredeken balra kanyarodott az életúton. Volt, aki ment – nyugatra és volt, akit vittek – keletre.”

Tibor igen „hosszú út porából” vett magának köpönyeget és más kontinensre került. Sok-sok év után jöhetett csak vissza büntetlenül a hazába. Szülőfalujában itthon fellelte rokonságát, és nyári lakot is birtokolt Klastrompusztán, a hegyoldalban. Szimpatikus alkotói egyéniségével új kortársbarátokat is talált. Főként a mostani 80-asokat, akikkel évről évre találkozott. Jómagam Révkomáromban, Kesztlőcön és Esztergomban gyönyörködtem Tibor mélységesen elgondolkoztató képeiben.

Az egyik nyáron családi ismerkedésre is sor került Pilisszentléleken. Édesapja kíséretében megjelent – mert tényleg szép jelenség volt – Tibor kisebbik leánya, Lídia. Akkoriban topmodell volt Franciaországban, és világhírű divatfolyóiratok címlapján láthattuk őt pompázatos ruhákban. A táborban egyszerű, karcsú szépséget mutatott. Kicsi, magasított kontyfrizurával, ami kiemelte és figyelemre méltatta hattyúnyakát. Ám ha az asszonynépek összejönnek, miről másról ne esne szó, mint a konyháról. Tibor azon csodálkozott, milyen ízletes tud lenni itthon a sültpaprikás rántotta. Lidike a krumplit dicsérte, de csak egy-két étékfogást ismert belőle. Néhány receptet gyorsan megfogalmaztam neki. A következő nyáron pedig krumplis receptkönyvet küldtem az édesapjával. Időben ezután, hogy-hogy nem, könyvek kötötték össze a barátunkat. A kereszt-utak című kötetemből Tibor

két példányt vett, mondván: kell neki egy, télen, Kanadában és egy nyáron, Kesztlőcön, itthon. Nagy kitüntetés volt számomra ez a vásárlás! 2008 karácsonyára ajándékkönyvet és üdvözlőlevelet küldtem a családnak. Aki külföldön kénytelen élni, tudom, hogy minden hazai postai küldeménynek örül. Tibor gyorsan visszaválaszolt a beköszöntő 2009. évi, az általa Kesztlőcön szerveződő Nemzetközi alkotótábor reményében. Értékelte, hasonlított, összevetett és alkotói önvallomást közölt a hazai, a műalkotások és a jó barátok egyszerű szeretetével megáldva. Érdekes mindannyiunknak elolvasni. Íme, a levél.

Kedves Mária, végtelenül megörültem a nagy ünnepekre szóló könyv-ajándéknak s a jókívánságnak. Én is viszont kívánok Boldog Karácsonyt s kitűnő egészségben gazdag 2009-es esztendőt, még nagyon sok kitűnő irodalmi alkotással. Igen, nagyon megszerettem a Mária írását, a sokrétű témakörét. Talán, mert én is így kreálok. Mindenben találok magamnak szépet és csúnyát, s ha az élet nem lenne annyira teli, figyelmet elterelősséggel; ami nálam igen zavaró, többre is volnék képes. OTTHON vagyok a legtermékenyebb. Kollégáim mind beleváló festők, akikkel szeretek dolgozni. Alig várom a nyarat, hogy szülőfalumban, Kesztlőcön is dolgozhassak a kollégáimmal. Alkotótáborunk ott is sikeres lehet. Mária is tud majd velünk alkotni, vagy velünk elbeszélgetni. Nyaranként július harmadik hetében tervezzük a Nemzetközi alkotótáborunkat. Először csak öt fővel. A község csak ennyit tud eltartani. Örülök, hogy Lábik Jani barátom mindenről referált. Ő az én tapasztalt tanácsosom.

Maradok szeretettel, máris várva a szép hazai nyarat, mert itt félméteres hóval vagyunk letakarva, ami szép is meg fárasztó.

Nyilasi Tibor és családom: Donna, Etelka és Lídia

Most pedig elérkezett a búcsú órája. Első kívánságom az élőknek is szánom: szeretném, ha szülőházad falát ezután emléktábla díszítené. Megérdemelnéd, hogy szülőfaludban állandó emlékkiállításod legyen a jövő nemzedékek számára. Nyugodjál békében ott, ahol örök helyet adott Neked a föld! Emlékedet szeretettel megőrizzük.



Nyilasi Tibor: Kompozíció (mozaik, üveg és kerámia)